

A görög állam által a felperes adósságaiért való helytállásként kifizetett összegeket illetően a felperes nem vitatja, hogy ilyen kifizetésekre sor került, de álláspontja szerint azok nem minősíthetők állami támogatásnak, ezért ezzel kapcsolatban az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértését hozza fel. A felperes előadja különösképpen, hogy az állami támogatások tartós folyósítását, amelyekre a görög állam szóban forgó kifizetési visszavezethető, a Bizottság korábban elfogadta, és csupán hibás jogi értékelés alapján állította a Bizottság ennek ellenkezőjét a megtámadott határozatban. Ugyanebben az összefüggésben a bizonyos kötelezettségvállalások módosítása előtt történt kifizetések, valamint bizonyos állami kifizetések állami támogatásnak való minősítése vonatkozásában a felperes a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibájára hivatkozik. A felperes a megtámadott határozat e részével kapcsolatban is felhossa a lényeges alaki előírások – különösen az indokolási kötelezettség – megsértését.

A megtámadott határozat azon megállapításából, miszerint Görögország „folyamatos türelmet” gyakorolt az OA-t terhelő adók és társadalombiztosítási járulékok tekintetében, a felperes a közösségi jog államitámogatás-fogalmával kapcsolatos rendelkezéseinek megsértését vezeti le arra hivatkozva, hogy a Bizottság nem vizsgálta Görögország eljárását magánhitelezői szempontból, továbbá nem teljesítette bizonyítási kötelezettségét. A felperes ezen kívül a feltételezett nyereség mértékének kiszámításával és mértékével kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibára, valamint az indokolás hiányára hivatkozik.

Végül, a felperes felhossa a közösségi jog általános elveinek – mindenekelőtt a meghallgatáshoz való jog – megsértését, amely a felperes szerint azáltal sérült, hogy a Bizottság megtagadta a Görög Köztársaságtól és – kiterjesztés révén – magától a felperestől mint közvetlenül érdekelt féltől, a betekintést azokba a következtetésekben, amelyekre a Bizottság által kijelölt ellenőrző társaság jutott. A felperes ezen kívül hivatkozik a *ne bis in idem* elvére azzal kapcsolatban, hogy a megtámadott határozattal a visszatérítendő támogatási összegekre vonatkozólag a Bizottság közösségi mértékű kamatot számít fel, jöllehet ezek az összegek már tartalmazzanak a nemzeti rendelkezések alapján kirótt bírságot, kamatot és késedelmi pótlékot.

2005. december 12-én benyújtott kereset – Ajinomoto kontra OHIM

(T-436/05. sz. ügy)

(2006/C 74/43)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Ajinomoto Co., Inc. (Tokió, Japán) (képviselők: G. Würtenberger és R. Kunze ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Kaminomoto Co. Ltd. (Hyogo-Ken, Japán)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 1143/2004-1. sz. ügyben 2005. szeptember 15-én hozott határozatát;
- kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes

Az érintett közösségi védjegy: Az „AJINOMOTO” ábrás védjegy az 1., 5., 29., 30. és 31. osztályba tartozó áruk vonatkozásában – 1 307 024. sz. védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: A Kaminomoto Co. Ltd.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „Kaminomoto” nemzeti szövegvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalási osztály határozatának megsemmisítése.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a felperes szerint a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a felszólalási eljárásban a felszólalónak csak azt kell igazolnia, hogy a korábbi jog a felszólalás benyújtásakor fennállt. A felperes szerint a korábbi jog fennállását a felszólalási osztály határozathozatalának időpontjára, illetve a további bizonyítékok előterjesztésére nyitva álló határidő elteltére vonatkozóan kell igazolni.

2005. december 13-án benyújtott kereset – The Royal Bank of Scotland Group plc kontra OHIM

(T-439/05. sz. ügy)

(2006/C 74/44)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: The Royal Bank of Scotland Group plc (székhelye: Edinburgh, Egyesült Királyság) (képviselő: J. Hull, Solicitor)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A többi fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: a Lombard Rusk Systems Limited és a Lombard Risk Consultants Limited (székhelyük: London, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2005. július 21-i, a B 370959 sz. felszólalási eljárásra vonatkozó, 2005. október 13-án kézbesített határozatát (R 370/2004-4. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A „LOMBARD DIRECT” szóvédjegy a 35., 36. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában – védjegybejelentés száma: 1 523 992.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a Lombard Risk Systems Limited és a Lombard Risk Consultants Limited.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „LOMBARD RISK” és a „LOMBARD GROUP OF COMPANIES” közösségi és nemzeti védjegyek a 9., 36. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalásnak helyt ad a vitott szolgáltatások tekintetében.

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalás elutasítása

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács helytelen jogi vizsgálatot alkalmazott arra vonatkozólag, hogy fennáll-e az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között, amennyiben elképzelhetőnek vélte az összetévesztés veszélyének fennállását, valamint azt, hogy az összetévesztés veszélyét nem lehet kizárni. A felperes álláspontja szerint a fellebbezési tanács ezáltal megfordította a bizonyítási terhet, a felperestől várva el annak bizonyítását, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye. Továbbá a fellebbezési tanács nem tudta megfelelően megindokolni a rendelet 73. cikkével ellentétes határozatát.

2005. december 16-án benyújtott kereset – Biofarma kontra OHIM

(T-442/05. sz. ügy)

(2006/C 74/45)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Biofarma (Neuilly-sur-Seine, Franciaország) (képviselők: Victor Gil Vega és Antonia Ruiz López, ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Anca Health Care Limited

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsa 2005. szeptember 26-i határozatát, és állapítsa meg, hogy valójában fennáll az összetévesztés veszélye a CAFON és a DAFLON védjegyek között, amelyek hasonló árukat jelölnek;
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek – beleértve a felperes képviselőinek munkadíjait is – viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Surtech Internacional Ltd.

A bejelentett közösségi védjegy: a „CAFON” szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk (gyógyszerészeti termékek és anyagok) tekintetében.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: A felperes.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „DAFLON” szóvédjegy (Spanyolország, Portugáliára, a Benelux-államokra, Ausztriára, Franciaországra és Olaszországra kiterjesztett lajstromozással) az 5. osztályba tartozó áruk (gyógyszerészeti termékek és anyagok) tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazása.